

Wat voorafging...

Eind november 2009 verraste het Mechels stadsbestuur o.l.v. Bart Somers (Open-VLD) vriend en vijand met de boodschap dat Mechelen dra een abortuscentrum zou oprichten.

Volgens Bart Somers “zijn er in Mechelen gemiddeld per jaar zo’n 300 vrouwen die een dringende vraag tot abortus hebben. En die kunnen maar moeilijk geholpen worden sinds het OCMW-ziekenhuis Dodoens is gefuseerd met het christelijke St.-Maartenziekenhuis”.

Als SAP steunen wij het stadsbestuur volmondig in hun argumentatie, zeker als hier wordt voldaan aan een dringende sociale nood. Of dit initiatief nu direct een kerntaak van de stad is laten we in het midden. Maar als de katholieke ziekenhuizen zich boven de Belgische wet willen plaatsen, en verbieden dat er in hun hospitalen zwangerschapsafbreking plaatsvindt, dan verdient het Mechelse initiatief onze kritische steun. Want steun zal nodig zijn. De zwaarden worden gewet door de abortustegenstanders. Waakzaamheid is geboden. Privatiseren is geen werk

In Mechelen zijn er enkel nog katholieke ziekenhuizen (St.-Maartenziekenhuis met 3 campussen , 2 in Mechelen en 1 in Duffel) die overkoepeld worden door de groep Emmaüs.

Bart Somers verklaart in de pers dat er na de fusie dus enkel maar katholieke ziekenhuizen bestaan en dat hij ging toezien, bezorgd als hij was, op de ethische kwesties, zoals abortus, euthanasie. Van een fusie is er helemaal geen sprake geweest. In het ‘blauwe’ neo-liberale verhaal was er geen plaats meer voor een door de stad (mee)beheerd ziekenhuis. Men heeft het ziekenhuis in 2006 gewoonweg afgestoten, nadat de toenmalige –vrijzinnige- VUB zich als medebeheerder had teruggetrokken. “Ik hoopte dat het pluralisme kon worden gegarandeerd,...Daarom heb ik beslist dat het beter was als we zelf een initiatief zouden nemen”. Het is nogal goedkoop en misleidend om nu vast te stellen dat , eens het ziekenhuis afgestoten, een katholieke directie haar wetten oplegt en dat hij “had gehoopt” dat het niet zo ging zijn. Dus eerst stoot de stad haar ‘kerntaak’ af om ze nu terug op te nemen en vanaf nul op te bouwen.

Nog geen dag later meldt Guido Van Oevelen, voorzitter van de vzw Emmaüs in de pers “dat de artsen die bij ons werken, weten dat wij een zekere waardeschaal hanteren” en “In onze ziekenhuizen is abortus geen afdwingbaar recht”. Over de “fusie” is hij heel duidelijk dat er geen fusie is geweest maar een feitelijke stopzetting: “Wij hebben geen artsen overgenomen. Het Dodoensziekenhuis is gestopt, waarop de artsen daar bij ons hebben gesolliciteerd. Dat betekent dat ze het beleid mee onderschrijven.” Lees goed: een verbod op abortus door artsen die dat vroeger wel deden.

Het stadsbestuur voorspelt dat het centrum al binnen enkele maanden van start zal gaan in een van de Mechelse OCMW gebouwen. Daarop is ook kritiek gekomen van de vzw Luna, die de zes Nederlandstalige abortuscentra van ons land groepeerde, omdat zij het niet echt wenselijk vinden dat steden zich gaan bezighouden met de oprichting van abortuscentra. Zij betwijfelen of een stad als Mechelen ‘op een kwaliteitsvolle manier zwangerschapsafbrekingen kan aanbieden, zowel voor de ingreep zelf als voor de begeleiding voor- en na.’ Mensen op het terrein in Mechelen verklaren dat de anonimiteit niet gegarandeerd is in een gebouw van het OCMW. Erger nog, iedereen zal zien wie er in het betreffende gebouw zal binnenstappen en zo groot is de stad Mechelen nu ook weer niet. Wij betwijfelen of de stad daar wel aan gedacht heeft al voor ze dit initiatief lanceerde. Wij gaan wel niet mee in cynische bewoordingen van sommigen die stellen dat men ‘in Mechelen voor àlles terecht moet kunnen. Zolang er maar volk over de vloer komt’ (Vanonderuit!) Een vreemde –rechtse- coalitie.

Nu dit initiatief genomen is het de taak van alle progressieven om de bedenkers ervan te steunen én te verdedigen. Dat er reactie op ging komen sprak voor zich. Het Vlaams Belang (nog steeds de grootste oppositie partij in Mechelen) roert al meteen de trom en liet in haar persbericht van 10 december al weten tegen het abortuscentrum te zijn –in de goede oude traditie. Zij steunt de ‘christelijke ziekenhuizen en artsen die weigeren mee te werken aan het doden van ongeboren leven’. En het Belang ondersteunt alle initiatieven die er op gericht zijn om het abortuscentrum uit Mechelen weg te houden en draagt alle verenigingen die de komende dagen hun protest zullen laten blijken een warm hart toe.

En zodoende viel enkele dagen later in alle Mechelse brievenbussen een brief van de anti-abortusvereniging “Gezin en Leven”, beter gekend als Pro Vita. Niet toevallig met hoofdkwartier in...Mechelen. Zij vragen aan de burgers om een open brief aan de burgemeester te sturen en deze te verspreiden. Het is enkel nog wachten op moslimintegristen om samen met de anti-abortuslobby, katholieke scherpslijpers en extreem rechts een front te vormen in Mechelen. Het zou ons niet verbazen dat deze groep regelmatig van zich zal laten horen aan het gemeentehuis tijdens vergaderingen van de gemeenteraad.

Onze bekommernis, vraag is of dat het gemeentebestuur ook zal oproepen tot steun aan hun beslissing en mensen op straat zal weten te brengen. Wij vrezen dat men dat niet heeft ingecalculeerd. De SAP zal daarom alles in het werk stellen om een breed front op de been te brengen vòòr het recht op abortus in Mechelen en tegen de reactionaire krachten die er tegen fulmineren. Ook wij moeten ons fysiek laten zien en horen in de gemeenteraad en daar buiten.

De SAP is een socialistische, ecologische én feministische organisatie

Foto : Nieuwsblad